

מבין משאבים 2316
כ"ג בשבט תשפ"ה
21 בפברואר 2025

16 השבט

מה בצלון:

טו בשבט תשפ"ה / שי וצוות איל הרק

קיבוץ נק' - יש למה לנקות! / צוות קיבוץ נק'

בימים הרחוקים ההם.. / טובל אבריאל וכרמלה אלון

אמסטרדם / מהבאז של דן חנוק

ספרית ילדים / דינה ויפה

קיבוץ בהפרצה? / אולו טלמור

קהילה יקרה שליו אי אולדסמן

תודה לליו מוצדון מופת

מהנצפה בישובנו / נאה פרסי

שימו לב

חברים יקרים, השארת מדורה דולקת (כולל גחלים) ללא השגחה היא קודם כל חוסר התחשבות נוראי! יש אנשים שגרים צמוד והריח פשוט בלתי נסבל! במיוחד שעניין המדורות הפך לחוויה שבועית עבור הגרים בגבעה המזרחית. ודבר נוסף לידיעת הציבור.. השארת מדורה ללא השגחה (כן.. גם גחלים) מהווה עבירה פלילית.

משאבי שדה קיבוץ נקי

קיבוץ נקי – יש לנהל אנקות!

הסתובבנו בשבילים, רצנו במדשאות, טיפסנו על המתקנים, אבל משהו הפריע לנו בעין ובלב.

פתאום שמנו לב, שהקיבוץ היפה שלנו מתלכלך בקלות (ולא, לא בגלל האבק).

אז התכנסנו יחד, חשבנו, גיבשנו, נישנשנו, גם קצת קפאנו מקור, כי בכל זאת ינואר בלב המדבר, והגענו למסקנה המתבקשת – זה שלנו וזה באחריותנו. הגיע הזמן להשיק פרויקט חדש!

מייטב מוחות הקריאייטיב המקומי, שמץ של הומור עצמי, והרבה תקווה להביא לשינוי אמיתי התגבשו להם יחד לבוקר ט"ו בשבט שמשי שבו השקנו את פרויקט "קיבוץ נקי". עם סטיקרים מרשימים של "קיבוץ נקי - עושים את חנה'לה גאה" וגם "קיבוץ נקי - מהפח בשבילים", כובעים מגניבים לדור הצעיר וכמה שקיות אשפה, בתוך פחות משעה נאספה כמות זבל ממש מרשימה.

ואיך ממשיכים מפה?

התכנית היא להצליח לעשות מהפך אמיתי, להעלות את המודעות לזה שהקיבוץ הוא עוד חדר בבית שלנו ושהשמירה על הניקיון היא המשימה של כולנו. לשנות את התפיסה, לשים לב למה שקורה מסביבנו ולהחדיר את רוח הניקיון בכל אחד ואחת מאיתנו, מטף ועד חנה'לה.

בפורים נערוך תחרות תחפושת ברוח הקיבוץ נקי - זה הזמן להתחיל לחשוב על רעיונות. הפרס (השווה!!) לזוכים עוד מתגבש, אבל אזכור בדפי העלון וכניסה לדפי ההיסטוריה של קיבוץ משאבי שדה מובטחים.

בפסח תיערך תחרות ניקיון בין כלל השכונות בקיבוץ - בואו נראה מי תהיה השכונה הכי נקייה! בחבר השופטים יכהנו תותחי הניקיון הכבדים של משאבי שדה - לונה אבנון, חבי יונקמן, אלה כהן ועוד. לא כל השופטים יודעים כבר - מקווים שהם קוראים את העלון. השכונה הכי נקייה, מלבד תהילת עולם ורשימת המתנה לדירות המתפנות בה, תזכה גם בפרס שווה במיוחד!

תודה מיוחדת ללי גולדסמן ולדובישבט על התפאורה המושלמת להשקת הפרויקט.

הישארו עימנו לעוד עדכונים – וחפשו את הסטיקר הירוק.

צוות קיבוץ נקי

שניים מכיתת אלה ועוד שתיים שלא

ט"ו באלול תשפ"ה

השנה מערכת הגיל הרך ערכה שתילות לכבוד ט"ו בשבט בחצר המחודשת של הגנון. בעזרתם הגדולה של צוות הנוי החצר לבשה צורה חדשה ופתוחה לכל הקהילה בגינה צומחת. בחצר תמצאו צמחי תבלין ששתלו הילדים ופינת מדורה. בהמשך נוסיף פינות ישיבה ועצי צל. תודה גדולה לצוות הנוי, אלי כהן ורני זכאי על העזרה בהגשמת החלום! שי וצוות גיל הרך.

ביאית הרחוקים ההם.....

שיח חלוצות, כרמלה – האקונומית הראשונה. עלינו להתיישבות ביום ה-20.11.1949. זו הייתה תקופה של צנע בארץ שנמשכה עד 1959. בימים ההם הייתה הגבלת מזון והתושבים קיבלו מזון בסיסי בחלוקה ע"פ תלושים. מגוגל – מדיניות זו באה להגביל רכישת מטבע חוץ והפניית כל המשאבים להשקעה בקליטת עליה ובבניה גוברת בתקומת העם. אנשים כמובן רצו להחזיק ברשותם מטבע זר ולרכוש מזון בכל דרך אפשרית ולכן מונו פקחים שחיפשו בכליהם של נוסעי האוטובוסים. הפיקוח היה בכל דרך אפשרית. טובהלה: רכזת הרפת הראשונה - הורי החביאו מטבע זר מתחת למרצפות. כרמלה: קבלנו מזון לבע"ח לפי כמות החלב שהופקה ולפי כמות הביצים. כך גרמו לחקלאים לשווק הכל. ההקצבה היומית לנפש נקבעה ע"י מומחה אמריקאי. "השוק השחור" היה אמצעי לרכוש מוצרים במחיר יקר ובדרך שהייתה אסורה על פי החוק.

זה היה המצב בארץ ובתקופה זו אנחנו מגיעים כחיל החלוץ, אני כרמלה ומס' קטן של חברים. הגענו כדי להכין את השטח לקראת מאה ושבעים מתיישבים. המטבח היה באוהל וגם מגורי החברים היו באוהלים. התפקיד היה לבנות את הצריפים הראשונים. אחרי 3 חודשים הגיעו כמעט כולם. ארבע פעמים הייתי אקונומית. בכל מחזור לפחות שנתיים. לאחר מכן יצאתי ללמוד הוראה ועסקתי בחינוך 18 שנים. רות שלו ואני יצאנו יחד ללמוד. רות למדה בישראל ואני אקונומיה. חודשיים בתל אביב וחודש ברופין (המחזור הראשון ברופין), קיבלנו שם הדרכה טובה שמתאימה לקיבוץ. היינו צריכות להכין אוכל למאה ושבעים איש שהגיעו לפה בסוף השנה הראשונה מהקיבוצים חלוצה, גינוסר, יגור וגליל ים. הסוכנות נתנה את הכסף למזון לפי הקצבה. בתחילה בישראלנו על פרימוסים ופתילות אבל די מהר עברנו להשתמש בגז. בבתי החברים לא היה אוכל כלל ולא אביזרים לבישול. ארוחת ארבע כללה לחם וריבה מדוללת במים. הלחם היה חופשי. בשר אכלנו רק בערב שבת ובחגים. דגים כמעט לא היה אף פעם, מלבד פילה מנורבגיה.. ניסינו לדאוג ליולדות ולעובדי השדה לאוכל קצת יותר טוב. אסתר בן טל הייתה אחות ורצתה לתת לחולים שוקולד. אבל זאת הייתה ההקצבה של הילדים, אז לא הסכמתי לכך. ביום שישי בצענו את הרעיון שלי לחלק לכל ילד כלי עם סוכריה, שתי קוביות שוקולד ושני בייסקוויטים. אלה היו הממתקים היחידים שהם קיבלו במהלך השבוע. מעבר לתלושי המזון יצרנו קשר עם מכולת שפעלה כשוק שחור, במכולת הזו קנינו בלי כסף וכשבעל המכולת דרש תשלום, ישראל דגני הגזבר הטיף לו מוסר על ציונות והתיישבות... ולא שילם בזמן. מה אכלנו: בעיקר ירקות, ואם היה נולד עגל מת, שחטנו אותו למטבח. החבר'ה הלכו לצוד דורבנים. קיבלנו סוכריות בהקצבה ופעם רות שלו, שידעה איפה הם, חיסלה אותם. בהקצבה קיבלנו הכל, אבל מעט – שתי ביצים בשבוע ואבקת ביצים שהשתמשנו בה לבישול. למדינה לא היה כסף והיה צריך לקלוט עולים חדשים, והרוב היה מגיע מיבוא ולכן נגזר הצנע. בעצם היה הכל במינימום של המינימום. המינימליות התבטאה גם בלבוש, שגם אותו רכשנו בנקודות. את הקניות ביצענו במשביר המרכזי בבאר שבע. מה היה לקנות שם? שמן, קמח, סוכר, חלבה ומעט שימורים. טובה'לה – הייתה לנו רפת עם 14 פרות ואני עבדתי שם. לא היה מקרר ותחבורה לשווק את החלב. התוצאה ... חלב חמוץ (צחקו עלי שאם אני לא אעבוד ברפת ירוויחו יותר). כמרכזת משק באתי לסוכנות וביקשתי תקצוב לתוספת מזון עבור חולי השחפת שהיו בקיבוץ, ובזכות רובק'ה גם גידלנו דברים אחרים שעזרו לנו להתגבר על הרעב. אלה היו הימים הראשונים בקיבוצנו "משאבים", שלאחר מות יצחק שדה שונה שמו למשאבי שדה. דברים משיחה בין כרמלה לטובה'לה.

אמסטורדם - מהפולד fe דן חנוך

"הבן שלך פגש את הבת והחתן שלי - באמסטורדם" הארתי פנים לחבר קיבוץ אחד "תראה מה זה, בכל מקום רחוק שהם הולכים הם מוצאים בני משק קרובים". "כן..". אמר "וואני שמח שהבן נסע, שם זה מקום למצוא בו עתיד." די הופתעתי מדבריו, היות והשיחה הזו התקיימה אחרי [הפוגרום באמסטורדם](#), ולי היה נדמה שאין בארץ מי שמאמין שהסיפור שם היה על כדורגל. תהיתי אם זה קשור לדיכאון שמשדרים בערוצי החדשות. 'מקום עם עתיד' מלמלתי בשקט, והצעתי, בלב, שיקרא את גיא בכור [באתר](#) או [בטלגרם](#) ויראה איזה הווה עתיד למקום ההוא. שאלתי מה כוונתו בזה ונעניתי - "אני מכיר את הדעות שלך ולא ארצה להתווכח". לא התווכחתי, ולכן גם לא הצלחתי להבין איך הוא כבר יודע את דעותיי ומחשבותי, כי אני לא אמרתי בעניין הזה דבר. עד הנה.

פירות הארץ הטובה מהגרים לניכר. רוצים להיות 'אזרחי העולם'. מבקשים לעצמם עתיד טוב מזה הצפוי להם פה. **לדעתם**. הם רוצים שקט, [כמו כולנו](#), ומאמינים ששם יהיה קל יותר לגור לצרוך ולנסוע. בעולם גלובלי שבו כישוריהם מנווטים את הצלחתך בים האדם, אנשים מוצלחים, וכאלה ברוך השם יש לנו בשפע, יצליחו בכל מקום בו ינחתו. כך בן המשק המלומד שבא לביקור ממקומו, בגרמניה, אשר הפיק וביים סרט לערוץ הממלכתי שם, שצולם כאן, על מה שקרה פה בשבעה באוקטובר. כך גם כלתו של חבר אחר, רופאה מומחית, שהרחיקה את בנו ונכדיו לניו-זילנד אחרי שקיבלה אשרה לעשות כן. וכך גם הבת האמצעית שלנו שמגדלת את שני ילדיה בניכר. לפירות הארץ הטובה יש נטייה טבעית להאיר את טובם החוצה. והם בולטים שם, כי שם לחושך יש רוב. [אבל השנאה](#), רוחשת וממתינה בשקט לרוח, מכלה ומרקיבה אותם לאט. תמיד שנאו שם. לא פעם הראו ליהודים את אהבתם הנוצרית או את חיבתם לניקיון הגזע, ובזמן הזה, על כל החסדים הישנים נוסף גם הטוב המוסלמי. והם לא ירפו ולא ירפאו משנאתם. "את יכולה לגור לידם או לשכון בתוכם, להיראות כמותם ולשמוע שפתם, לצרוך משלהם או לעסוק בשלך ועדיין יראו בך משהו לשנוא" אמרתי לבת. "ואת גם יודעת את זה - למה הפסקת לענוד את מה שקיבלת מסבתא כשאת יוצאת מהבית?"

בארוחת צהריים אחת בחדר האוכל, ביום חורף קר, זכיתי לשמוע שיחה מעניינת. חבר סיפר על ימיו כרפתן ועל חליבות בוקר קפואות במיוחד. "מרוב הקור האצבעות היו מתאבנות וכדי להפשיר היינו נותנים לפרה להשתין עליהן" סיפר. התיאבון קצת התקלקל כשציירתי לי בראש את התמונות, וחשבתי שטוב שלא התחלתי לאכול. "אתה יודע..". אמרתי לחבר הזה - "הסיפור הזה שלך מזכיר לי משל חביב וישן - רוצה לשמוע מוסר והשכלו..?" כשהסכים סיפרתי - "מעשה בגוזל שהועף מהקן ביום סער, ונחת על הארץ הקפואה למרגלות העץ. בעודו קופא למוות, עברה פרה בדרכה חזרה מהאחו, ונתנה את

מטענה המהביל בדיוק עליו. הגוזל שניצל, החל לציין בשמחה על הגאולה והרווחה שבאו לו בהיסח הדעת. שמע אותו שועל אחד, שלף אותו ממרבצו החמים ובלעו בשתי נגיסות. שלושה מוסרי השכל ניתן ללמוד מהסיפור הזה - הראשון - לא כל מי שמחרבן עליך עושה לך רע, השני - לא כל מי שמוציא אותך מהחרא עושה לך טוב, ולבסוף - אם אתה בתוך חרא - אל תציין! והלכתי לשטוף ידיים. שוב.

"סטטיסטית, המקום הכי מסוכן ליהודים אחרי השואה הוא בארץ ישראל.. הצטרף החתן לשיחה "הסיכוי להיפגע פה גדול משם" פסק. לא אהבתי את חשבונות השמיים שערך כי האל לא משחק בקוביות - "יצא לך לראות את הנאום של ראש הממשלה בקונגרס האמריקאי?.. כשהציג את החיילים בפני העולם והודיע גבורתם?.. את הקצין האתיופי מהצנחנים שרץ שנים-עשר קילומטר ובדרך נלחם והציל - זוכר..?" "כן אני זוכר" אמר - "כאשר הם יבואו אליך, שם באמסטרדם, מי ירוץ בשבילך?..!!"

"הצעירים האלה שמהגרים מפה, לא קולטים את עומק האנטישמיות שיש שם, ומסרבים לראות רע עד שיפגעו" אמרה לי מי שעלתה מגולה בה שונאים יהודים בגלוי - **"אלה גדלו באווירה חופשית ולא יודעים לזהות, אין להם את האינסטינקט הזה"**. עוד הוסיפה **"אנחנו שבאנו משם יודעים מהילדות"**. גם יהודים שנולדו שם וחשבו שהם בשר מבשרה של הגולה מבינים בסוף את הסיפור העתיק. יש ביהודים משהו שמבדיל אותם מכל העמים. 'אזרחות העולם' כבר לא עובדת בשבילם והאזרחות המקומית לא עומדת להם. כמו זרים היו ולא בני המקום. עליהם, אך סמוי מעינם מצוי סימן שאין להסיר. סימן הברית. לאן שילכו יאיר ויזכיר את כורת הברית. כי זו העבודה שלו. להעיד בעצם קיומם. וזו הברית אין להפר כי תקום לנצח. והוא יתברך זוכר בריתו גם אם אנחנו לפעמים שוכחים. לא משנה לאן נברח ואיפה נמצא משכן סימן השכינה הוא עלינו.

משהו קטן לסיום –

שונאי ישראל לא מתקשים ולא מתעקשים לדעת מיהו יהודי ומהי מהותו. הם לא מבדילים בין טוב לרע. לנו זה יותר קשה. האם רק עניין דת הלכה ועיקרי אמונה? יש יהודים שהקטינו בדת אך גדלו באמונה והיו דגולים מרובה. ואולי במדינה היהודית העיקר הוא הבית והארץ? עם חופשי בארצנו, ועם הארץ חופשי?..? והנה רוב יהודי העולם לא גרים בה למרות הזכות השמורה להם מבטן ולידה. גם אין חולק שיהדות היא לא גזע כי יש לנו ברוך השם מכל הגזעים, למרות שהתחלנו כמשפחה אחת. ואולי כל הדברים האלה כולם?.. דת ואמונה לאום ומשפחה. והארץ אזכור גם. כשכרת לנו הברית הציע **"וְאַתֶּם תְּהִיּוּ-לִי מִמְּלַכַת כְּנָעִים, וְגוֹי קְדוֹשׁ"** (שמות יט ו) ואנחנו הסכמנו. נגד ההר חנינו קיבלנו את התורה ואמרנו כאיש אחד 'נעשה ונשמע'. מאז אנחנו שלו. לתמיד. לא כלינו למרות חטאנו רק

התייסרנו הרבה, ואת הדור הזה, היום, הרבה לנו מאבותינו. ובכל העולם רואים ומשתאים על הנס הזה שנקרא ישראל. ואנחנו רואים שדי במיעוטנו העושים טוב ורב לנו בסרים מרע, וכבר הוא יתברך בעדנו יותר ומגדיל טובו לנו עוד. ועוד. ואוהבנו בגויים זוכים לראות בעיניהם איך ההבטחה **וְאֶבְרַכְהָ מִבְּרִכְיָהּ וּמִקְלָחָהּ אֶאֱר** (בראשית יב ג) מתקיימת להם, ואיך אלה השונאים והאויבים לנו מתקלקלים בעצמם. אין מנוחה ליגע ונחלה לעמל אלא בארץ, כי אין לשנאת ישראל תרופה בעולמנו. רק בעולמו.

ובבניין הארץ ננוחם -

דן חנוך .

ספרית ילדים

שמחים לספר לכם שספרית הילדים מרחיבה את פעילותה נרכשו ספרים חדשים, משחקי שולחן, פאזלים, משחקי הרכבה, ותיאטרון בובות. הילדים מוזמנים להגיע עם הוריהם שיקריאו להם סיפורים, או שיקראו בעצמם, ובהמשך, הם יכולים לצייר דמויות מהסיפור. בנוסף לספרית הילדים, מגיעים במהלך השבוע ילדי גן רותם וגן הדס עם הגנת שמקריאה להם סיפורים וזה בכדי להכיר להם את המקום ולחבר אותם לאהבת ספרים. אנו מאמינות שהקראת סיפורים בספריה מקרבת את הילדים לעולם הספר, במיוחד כאשר האוירה בספריה נעימה ומזמינה כמו אצלנו. בהזדמנות זו, נשמח מאד לקבל משחקים וצעצועים במצב טוב, וכבר לא בשימוש ע"י ילדכם. ובעיקר נשמח מאד לראותכם, בכל יום שלישי משעה 16.00 עד 17.00. בואו להנות עם ילדכם משעה תרבותית ונעימה. מחכות לכם, דינה ויפה

בית משאבי שדה משתתף באבלה
של נאוה רייב והמשפחה המורחבת
על פטירתה של האם והסבתא
בת עמי הלפרין ז"ל

קִיבוץ הַפְּרָעָה?

אנדרלמוסיה מכל הכיוונים. בניה מואצת, נסיעה מהירה בתוך הקיבוץ, החנייה חסרה וגם עמוסה ליד המטבח שמתמלא במשאיות {צומת הבקבוק}, ילדים יורדים מהגבעה באופניים לבית הספר מבלי לעצור בכביש הראשי והרשימה ארוכה. במצב כזה, נס שלא לא קרתה תאונה רצינית כי הכתובת על הקיר!! אנחנו חייבים להסדיר את הנושא לפני... אני מציע בשלב ראשון לכנס את ועדת בטיחות לדיון בנושא, ולהתחיל קודם בגבעה, למשל להתקין במפרים, בתקווה שלא יקרה אסון. שבת שלום ובשורות טובות!! לולו טלמור

חלף טוב ושפץ פרכות 2 X
לשי ורותי שאפתיאל והמשפחה
להולדת הנכדות התאומות
פנות לרון ואביה
בית משאבי שדה

קהילה יקרה שלי

אני רוצה להודיע לכם שאני מסיימת את תפקידי לאחר שלוש וחצי שנים בתור מנהלת התרבות ומועדון מופ"ת בקיבוץ.

זו הייתה תקופה משמעותית ויקרה עבורי ואני מלאת תודה על כל רגע שחלקתי איתכם ועל כל רגש שראיתי על פניכם ברגעים היפים, המשמחים, העצובים והכואבים שהעברנו יחד.

תרבות היא חלק חשוב מחיי הקהילה, במיוחד בימי שגרה, אך עוד יותר בימים קשים. היא מהווה מראה לחוסן הקהילתי שלנו, מחברת בין אנשים ומביאה לידי ביטוי את ערכינו המשותפים. אני גאה על כך שהצלחנו יחד ליצור סביבה שבה התרבות היא מקור לתמיכה, השראה והנאה.

במשאבי שדה קיימות מסורות מדהימות שעוברות מדור לדור במשך שנים רבות. חשוב לנו לשמר את המסורות הללו, כי הן חלק מהזהות שלנו ומהקשר ההיסטורי שלנו למקום. המסורות מחזקות אותנו ומזכירות לנו את מהות הקהילה המיוחדת שלנו. לתחושת, רוח ההתנדבות כאן היא מה שמיוחד אותנו. זה מרגש לראות איך כל אחד ואחת מכם תורמים מזמנם ומכישורונם כדי להעשיר את חיי הקהילה. רוח זו היא מהותית לבניית קשרים חזקים ולשימור החוסן שלנו. שנמשיך תמיד בעשייה התרבותית קהילתית וכמו שכתב יואי זיו: "לחיי ביתנו זה וכמה טוב שהוא כזה"

תודה על החוויות והזיכרונות הנפלאים

לי

אלף טוב ושפע ברכות

לדניאל ושלומי אלקיים והמשפחה

להולדת הבן,

אח לאסית, יאיר ולביא

בית משאבי שדה

נכד לאאולה ומרצל

אי יקרה,

התאספנו כאן כולנו, הדור הוותיק ומועדון מופת להגיד תודה.
תודה לך אי עם לשלש שנים להיית איתנו.
בימים שהיו קלים לך, בימים של מחממה קלה וחוסר ודאות מה יהיה אחר
הבאת לנו תרבות עלירה, הרצאות עם אקאדמיה, היסטוריה, יהדות,
בריאות ועוד. חוונו מוסיקה ומופעים, צמרים ונגנים לשמחו איתנו; פעילות
גופנית חגי מאכה ופינוקים לעימים. תמיד עם חיוך וחיבוק גם בימים
קלים.

זה לא קל להיות אדם מצדקו, פעמים עם מטפלת וכיסא גלגלים ואת
הבאת לנו לעות של אורה, של עניין וביטוי יחד בחברותא לכל כק חלובים
לגיטנו. זה לא מאבן מאילו להקדלת לך לעות רבות.

תודה לך אי יקרה
בהצלחה בתפקידך החזל

באהבה גדולה,
מאחלים חברי מועדון מופ"ת

מזג האוויר הסוער, משקף רק בקצת את מה שעובר על המדינה. על החטופים מצד אחד יש שמחה, על כל אחד שחוזר, אבל מצד שני עצב רב ותסכול, לראות אנשים שנחטפו חיים חוזרים בארונות, או שהם חוזרים חיים ומגלים שמשפחתם נרצחה. מחר עוד יום שאמורים לחזור חיים. התקווה שמיד יתחיל גם שלב ב' ונראה את כולם בבית כמה שיותר מהר.

בקיבוצנו ממש בימים אלו מצביעים על תקנון הקליטה ולאחריו תהיה הצבעה על רשימת הנקלטים. במקביל מתקרבים גם לחתימה אישית על שיוך הבתים. תחנת האוטובוס החדשה מוקמה באופן זמני במיקום של התחנה הקודמת, אך תועבר למיקום בטוח יותר מבחינת הילדים. הכביש יסודר בהתאם עם חניה מסודרת לאופניים ולקלנועיות.

שכבת דפנה - כיתת הבר מצוה, מכרו לימונדה, בראוניז מושלמים ומוצרים שונים באיזור החדש של עגלת הקפה 'אינתה' כשהרווחים הועברו למטה המשפחות למען החזרת החטופים.

*** כל הכבוד לגד"ש על הזכייה בתעודת הצטיינות בגידול הכותנה מזן פימה - יבול של

207 ק"ג לדונם אחד ! ***

סה"כ גשם מתחילת העונה : 37.5 מ"מ.

מכינת דרך ארץ סיימה את התקופה בקיבוץ וחגגה את הסיום באסם

האומן זאב אנגלמייר הגיע למועדון לחבר וסיפר על הציורים שלו ועל אחת הדמויות "שושקה" שהפכה לפופולרית ואקטיביסטית, וכיצד החל לצייר את הגלויה היומית - ציורים של החטופים בעקבות מכתבים של בני משפחתם. היה מצחיק מרתק ומרגש.

מהת life אנאקי עדה